

Det hände sig en lördagskväll.

Ej för fort.

SÅNG. *p*

1. Det hän - de sig en lör - dags -
Då fick jag ett bref från kä - re - stan

PIANO. *mf*

mf

kväll jag skul - le till flic - kor - na sprin - ga, åh! —
min: jag skul - le till hen - ne bort - re - sa, åh! —

mf

jag skul - le till flic - kor - na sprin - ga.
jag skul - le till hen - ne bort - re - sa.

Så gångar jag mig uti stallet in
och klappade Blacken på länden.

Så sadlar jag på min gullröda sa'l,
och betslet var sölverbeslaget.

Då rider jag mig uti sexmila väg,
jag trodde mitt hjarsta skull spricka.

Då rider jag mig ett stycke därfram,
fick jag höra klockorna ringa.

Då rider jag mig ett stycke därtill,
fick jag se de bärare buro.

„Så sätten då ner den gamlade bår
och låt mig få sköda den rosa!“

Nog kan jag få leta mig en annan igen,
men inte finns hennes skön like.

Allratäckaste morgonstjerna.

Med lifligt föredrag. *mf*

SÅNG. *mf*
2. All-ra-täck-aste morgonstjer-na,

PIANO. *f* *p*

lil-la vän-nen, som jag me-ner nu, jag skul-le stan-na hos dag

li-te län-ger, om jag tor-des för far och mor. Men

nu är vän-nen i-från mig gån-gen, å he-la hjar-sta, dä

står i ån-gest, i mäg så rö-res hvar drop-pe blo. *mf* Han

The musical score is written in 3/4 time with a key signature of two flats (B-flat and E-flat). It consists of five systems of music. Each system includes a vocal line (SÅNG.) and a piano accompaniment (PIANO.). The piano part is written in grand staff notation (treble and bass clefs). The lyrics are in Swedish and are placed below the vocal line. Dynamics include *mf* (mezzo-forte), *f* (forte), and *p* (piano). The tempo/style is indicated as 'Med lifligt föredrag.' (With lively introduction).

sät-ter på säg e ljus-blå jac - ka, å går te sin för - gyll-da ros, å

sät-ter rin - gar på hen - nes hän - der, å stry-ker ho - nung på

hen - nes tän - der, å läg-ger soc - ker u - ti hen - nes mun. Å

jag har hörst, att du ska gif - ta däg, å jag har hörst ock - en

du ska ha. Å du ska ha en ung och ra - sker gos - se,

cresc. e accel.

som är ri - ker å står säg bra. Å du får ta i hand, å

cresc. e accel.

du får tac - ka, för du må tro att han har self-ver-knap - par, å

a - pri - ko - ser, å sam-mets-ro - ser, å tri - um - fan - ter, å

rit.

per - le - kran - sar, å silf - ver - pip - per på hvarst - en - da hår.

rit.

Var'e du?

SÅNG.

Lifligt.

3.

PIANO.

mf

p

Var' - e
Var' - e

mf

du, å var'- e du, som var i Näs - byn på dans? Å var'- e
du, som drog en låt, så jag int häk - ta¹⁾ stå still, å var'- e

mf

du, som kom å tog mäg när dä varst höff - sa - vals?
du, som drog på fe - lan,²⁾ så jag varst hug - ge - vill?³⁾

f

Ja, visst var'- e du — som, ja, visst var'- e du — som,
Ja, visst var'- e du — som, ja, visst var'- e du, — som

p

ja, visst var'- e du, som var i Näs - byn på dans.
drog en låt på fe - lan så jag varst hug - ge - vill.

Var'e du, som tog fram knifven åt Per Ols Olles Hans,
när som han janka⁴⁾ säg inåt mäg te hvareviga dans?
Ja, visst var'e du som, ja, visst var'e du som,
ja, visst var'e du, som tog fram knifven åt Hans.

Men likaväl så är du fell den villsta⁵⁾ ändå,
fast du är sleten ti båd' bexan å ti kläsjacka blå.
Likaväl så är du, likaväl så är du,
likaväl så är du fell den villsta ändå.

1) häkta = kunde. — 2) felan = fiolen. — 3) huggevill = hufvud-yr. — 4) janka = maka, flytta. — 5) villsta = bästa.

Skeppet seglade till Köpenhamn.

Med lugnt föredrag.

SÅNG. *p*

4. *mf* *p*

PIANO.

fri - ska vatt - net det van - kar. Den som haf - ver en för -

tro - gen vän, nog har han den i si - na tan - kar. Far och mor så

haf - va vill, att vi hvar - an - dra ska hö - ra till.

p

Si, så räck-ker jag ut han - den och ta - ger un - ger - sven i

fam - nen. In - te är han så my - cket lång, men

mf

haf - ver fi - na se - der, nog så haf - ver han en

snyg - ger kropp, som föl - jer åt si - na klä - der.

Han är li - ten och fi - ner och spänn ut ö - ge - na och gri - ner.

Det stog en stabbe.

Danslek.

Vals-tempo.

SÅNG. 5. *mf*

PIANO. *mf*

Det stog en stab - be i
vänn köl - ha - ge, köl - svars - te - ne var han. Ett tu par
hand - skar, ett tu par van - tar, än - då så frös han. En
syl, en pryl, en gam - mal beck - trå - stump, sko - lap - pen, tyst!

rit.

Två jungfrur.

Ej för fort.

SÅNG. 6. *p*

PIANO. *p*

Där gin - go två jung - frur i
Den ri - ka hon tal - te. till den

lun - den så grön och ploc - ka - de ro - sor - na de
fat - ti - ga så: „hvar - för är du så sorg - se - li be -

rö - da. Den e - na hon var så hjär - ste - li - gen gla, den
dröf - va? Säg, haf - ver du borst - mis - tat din fa - der el - ler mor, ell'

an - dra var så sorg - se - li be - dröf - va, den e - na hon var så
haf - ver du för - lo - rat din ä - ra? Säg, haf - ver du borst - mis - tat din

hjär - ste - li - gen gla, den an - dra var så sorg - se - li be - dröf - va.
fa - der el - ler mor, ell' haf - ver du för - lo - rat din ä - ra?"

„Int hafver jag borstmistat min fader eller mor,
int hafver jag förlorat min ära.
Jag sörjer allra mäst den fager ungersven,
som vi båda håller så kära.“

„Hvad hjälper det du sörjer den fager ungersven,
som vi båda håller så kära!
Han tager nog mig, som rikare är,
och låter den fattiga få vara.“

Men ungersven han smög utur busken därfram,
och räckte den fattiga handen:
„Och du skall vara min, och jag skall vara din,
och båda ska vi lefva tillsammans.“

Den rika kan bli fattig och fattig kan bli rik,
och så går det till med oss alla.
Ty rikedom är ett lån utaf Gud,
men fattigdomen är en belöning.

Två fuglar sang.

Långsamt.

SÅNG.

7.

PIANO.

Två fug - lar sang på fu - rans
Den e - na sang: „min hjars - tans

kvist så go - e vän - ner var dom visst. „Så sörgs-na
kär, på jor - den ses vi ald - rig mer!“ Den and - ra

nu dom bå - e satt, för nu dom skul - le skel - jas at.
sang: „i fjär - ran bo mitt hjar - sta ald - rig fin - ner ro.“

En flög mot öst, en flög mot vest,
till brud han sig nu sorgen fäst.
En flög mot vest, en flög mot öst:
„Farväl, farväl förutan tröst!“

„Ej utan tröst,“ en ängel kvad,
„kan för en stund ni skeljas at.
Från öst till vest går vägen fram
till kärlighetens rätta hamn.“

Delsbovisa.

Sinclairs-visan.

Ej för långsamt.

SÅNG. 8. PIANO. *mf*

Å frä - ga nån, hvo kraf - ta bor, han
Men frä - ga nån, hvo fäg - ring bor, såg

gof - fars svar feck he - ra: „Tå fölk jö Del - bon snarspest tror, blann
gom - mor opp at so - la: „De dar i skin jö fäg - rest tror, Del -

dju - ra Blacksås be - ra.“ Å frä - ga nån, hvo vet - te bor, var gof - far qveck te
bo - ska här på jo - la.“ Å frä - ga nån, hvo dig - da bor, varst gom - mor kri å

qvä - a: „Tå fölk jö Del - bon dju - pest tror, som Del - len i - blann se - a.“
flinn - te: „I skin jö lär - ska qvec - kest tror, på jo - la Dels - bo - stin - te.“

Lärska.

I gammal-vals tempo.

SÅNG. 9. PIANO.

mf

Ä lärs - ka opp - i

f *tr* *mf*

björs - kens topp, sjung fal - le - ri, sjung fal - le - rej,

tr *p*

svin - gar sig mot him - me - len opp, sjung fal - le - ri - a..

tr

rej. Ho sö - ker ät - ter ma - ken sin, jus - som jag gör

Vackra mamsälla.

Långsamt.

SÅNG.

10.

PIANO.

V.1. Å all-dri förr i va-la¹⁾ jag sitt e slik mamsäll, ho
händranden var små-e, å snö - gen-de hvit, — så

var så fin i hug-ge²⁾ som den fi - ne - sta dräll, — så
mjuk som på e kat - - ta, å rak som en spik. — Å

il - lu - pen, hjarst - nu - pen he - la er kropp, — ja
tjug - ge - fy - ra skil - ling dä gåf - ve jag mä smak, — om

allt i - från tår - - na te hjäss - tup - pen opp. — V.2. Å
jag feck lof te pus - sa dom bå fram - ma å bak. — V.3. Å

nä-sa ho var kro - ku jus - som på Carl Jo - hann, — å skin-ne dä var fint som på en
mun så törs jag in - te kläm u - re mäg ett ord, — han är somhan vo - re tä

1) vala - världen. — 2) hugge - hufvudet.

a - - mi - - rall. Om Sa - lo - mos bru - nä - sa nå
 soc - ker - är - ter gjord. Må han sku bli nå sä - mer i -

kro - ku - ga - re var, så var ho då fell int så fi -
 fall att jag jag la te å sla - ska mu - le mä

1-3. nur - lin å rar. V.4. Om ljuf - ve - lit be - hag.

Långt borsti skog.

Långsamt.

SÅNG. 11. PIANO.

V.1. Långt borst-i skog där lig - ger ett
 bärg, så un - der - ligt ett bärg, så vac - kerst ett bärg.

Vers 2-6.

Bär - ge lig - ger långt borst - i sko - - gen. V.2. Up - på det bärg så

väx - er en rot, så un - der - lig en rot, så vac - ker en rot,

|| Denna takt omtages 2 gånger vid tredje versen, 3 gånger vid fjärde versen o. s. v. || Tempo I.
accel.

ro - ta på bär - ge å bär - ge lig - ger långt borst - i sko - - gen.

3.

Uppå den rot så växer ett trä, så o. s. v.
träe på rota,
rota på bärge,
å bärge ligger långt borsti skogen.

4.

Uppå det trä, så växer en kvist, så o. s. v.
kvisten på träe,
träe på rota,
rota på bärge, å bärge o. s. v.

5.

Uppå den kvist, så växer ett bo, så o. s. v.
boe på kvisten, kvisten på träe o. s. v.

6.

Uppå det bo, så växer en fugel, så o. s. v.
fugeln på boe, boe på kvisten o. s. v.

Det växte upp en lilja.

SÅNG. *Långsamt.*

12. *p*

PIANO. *mf*

Det väx - te upp en lil - ja u - ti
Min fa - der och min mo - der ä - ro

da - - len, en blom - ster - tär - na, som var fin och
dö - - da, de läm - na in - te myc - ket ef - ter

mf

grann - Jag stan - na - de och såg up - på den
sig, de fick väl in - tet an - nat ef - ter

p

tär - nan, tills tå - rar - na på mi na kin - der rann.
dö - den än sve - pe - duk och tre skof - lar mull.

Och Lazarus, han var väl mycket fattig,
han egde intet uti denna verld,
han fick väl ingen ståtelig begravelse,
men änglarna i himmelen de sjöng.

Nog är jag både fattig och bedröfvad
och inte kan jag blomstertärnan få,
men när som hon och jag, vi äro döda,
så sjunger för oss änglarna de små.

Trollkäringas locklåt.

Långsamt.

SÅNG. 13. PIANO.

f

Nip - pers - get, Svarst - kor - la, Ro - sa - lil - la,

p

Å - ro, Ni - ga, Pi - ga Midt - op - på - si - a.

På - lac - ki - hor - na å Lac - ke - na, Å - ro,

mf

El - gen å Äf - va, Sam - me - löf - va å Sa - la - ba.

ff *pp* Långsamt.

To - li - lo, to - li - lo, Kro - ne - ko a mi!

Danslek.

Polska.

SÅNG. 14. PIANO.

The first system of the musical score is for the song 'Danslek. Polska.'. It consists of a vocal line (SÅNG.) and a piano accompaniment (PIANO.). The vocal line is in 3/4 time and begins with a whole rest for the first four measures, followed by a melodic line starting on a half note. The piano accompaniment is in 3/4 time and starts with a half note chord, followed by a series of chords and moving lines. The lyrics for the first line are: "Jon Pär-son ta-ger hen-ne Gö-li".

Jon Pär-son ta-ger hen-ne Gö-li

The second system of the musical score continues the vocal and piano parts. The vocal line continues with the lyrics: "Lars-dot-ter tro-fast, mä tolf gull-rin-gar och en sad-la-de grå häst. Han". The piano accompaniment provides harmonic support with chords and moving lines.

Lars-dot-ter tro-fast, mä tolf gull-rin-gar och en sad-la-de grå häst. Han

The third system of the musical score continues the vocal and piano parts. The vocal line includes dynamic markings *f*, *p*, and *f*. The lyrics are: "vil-le hen-ne haf-va, hon sva-ra-de ho-nom ja. Stat upp, stat upp, för-". The piano accompaniment includes dynamic markings *f*, *p*, and *f*.

vil-le hen-ne haf-va, hon sva-ra-de ho-nom ja. Stat upp, stat upp, för-

The fourth system of the musical score concludes the vocal and piano parts. The vocal line continues with the lyrics: "bor-ga-de lu-kor, för-al-la de små, som här-i-ge-nom". The piano accompaniment provides harmonic support with chords and moving lines.

bor-ga-de lu-kor, för-al-la de små, som här-i-ge-nom

kry - pa, båd sto - ra och små. Mån - so - la, mån - sä - la, för o - la, för

ä - la. Här slip - per in - gen fram, förrn han sä - ger sin kä - res - tas namn.

Gammeljänt - visa.

SÅNG. *Långsamt.* *p*

15. Rätt nu af mi - na ung - doms -
Hvar sön - dag klär jag mig så

PIANO *f* *p*

är ej — mån - ga å - ter - stå — hå -
grann och — fram till kyr - kan går — hå -

hå, hå - hå, ej mån - ga å - ter -
hå, hå - hå, och fram - till kyr - kan

stå, och in - gen fri - a - re jag har och
går. Där står i dö - ra - man i man, min

in - gen lär - jag - få - hå -
gos - se där - ej - står - hå -

hå, hå - hå, och in - gen lär - jag - få.
hå, hå - hå, min gos - se där - ej - står.

En såg på en, en ann på den,
på mig såg icke en, håhå.
De andre fingo tie män,
och jag får icke en håhå.

Jag är så ifrig i mitt kall,
så flitig ved mitt hjul, håhå,
och när jag nyss ved spegeln stog
jag såg int ut så ful, håhå.

Tar du en delboska.

Ej för fort.

SÅNG. *mf*

16. *f* *mf*

PIANO.

Tar du en del - bo - ska,

visst blir du en del - bo. Hej! Hif - sa på kill - ra - bix - an,

sex ki - lar i luf - vo, tre ki - lar rö å tre ki - lar blå å

en midt op - pi kul - lo. *mf* Del - bo - poj - kan ska ut å fri - a,

al - le stin - ter vän - te. *f* An - dre poj - kar på fri - ar - fär - den får

nej af al - le jän - te. Men vå - re ä bra, å dom vill vi ha, å

min het - ter fell Bren - te. Han är rak å styf i ryg - gen, å

kviçk i tu - ten te sva - ra, han ä vac - ker å

fin i sy - na, å starsk som fle - re - de ka - ra. Å

slår de nån den, så slår han i - gen, å så ska poj - kar - ne va - ra.

Danslek.

SÅNG. Ej för fort. *mf*

17. All-ri ha-de jag så ro-li kväll, som

PIANO. *p* *mf*

när jag skul-le sta å fri-a. Å kun-de jag den flic-kan få, som

f

jag så län-ge ef-ter-sträf-va. Ta å ta den ra-ra å å
Präs-ten han ska vi-ga oss i-hop, å

mf

låt sen al-la an-dra fa-ra. Å ta den flic-kan ut-
kloc-ka-ren ska sä-ga a-men, å kör-ke-stö-ten ska

i din famn, å sen så re-sa vi till Ska-ra.
ge ut rop, att vi ä vig-da till sam-men.

Giftas.

Långsamt.

SÅNG. 18. PIANO.

Å gif - tas gett fell va - ra u -

hi - sche - li sa bra, dä kan jag för - stå, för al - le män - ni - sker så

ska dom gå sta säg en ma - ke att få. Båd hjor - star å ha - rar, grå -

spörf - var å sta - rar, å kvin - folk å ka - - - rar, ja

li - ka hva dä ä, om dä folk äl - le få, nog stry - ker dä mä.

Skall alla mig hata.

Danslek.

Långsamt vals-tempo.

SÅNG. 19. PIANO.

Skall al - la mig ha - ta, en

stac - kar är jag, borst - mis - tat min ma - ke, en -

sam - men är jag. Långt bors - te är den som jag hål - ler

kär, han van - drar i verl - den och jag van - drar

här. Men vill han int va - ra, så får han väl fa - ra, och

vill han int va - ra upp - rik - tig som jag: två kor - gar med

mej, det skän - ker jag dej, tro al - drig i verl - den du

mf POLSKA.
nån - sin får mej. Jag vill int ha dej för du var så klen,
En herr kaff - ten, det kan du al - drig få,

jag vill hell - re va - ra en - sam och al - len. Jag vill hell - re va - ra,
men en so - ta - re, det kan du hit - ta på, som är svarst och so - tug

hos min fa - der blif - va, sen kan jag få en herr kaff - ten.
så du kan bli to - kug, just en så - dan kan du hit - ta på.

Gånglåt.

I marschtakt.

SÅNG. 20. PIANO.

Den vä - gen som le - der till min vän, den
I fjol så ha - de jag en vän, i

är nog bå - de ste - nig och o - jämn, men jag skall nog så la - ga, al - la
är så har en an - nan ta - git den. Men låt den vän - nen fa - ra, han får

sten - ar - na bort - ta - ga på den vä - gen, som le - der till min vän.
va - ra bland de ra - ra, nog får jag mig en an - nan vän i - gen.

Att tjäna för en yngling ett år,
det är just ingen blomstrande vår.
Det är den stora smärta,
som jag bär uti mitt hjärta,
att jag aldrig får ega dig till vän.

Och tänk hur det skall blifva en gång,
när vinterkvällen synes dig så lång,
då skall du nog få bida
lilla vännen vid din sida,
lefva ensam, blir tiden nog så lång.

Och tänk hur det skall blifva en gång,
när evighetens dag dig synes lång,
då skall du nog få ångra
alla falska kyssar många,
som du själf hafver tagit från din vän.

Men sedan man blir gifter en gång,
då får man höra barnens skrik och sång,
då får man stå vid vaggan,
sjunga tusselullarlullan
för alla de små barnen en gång.